

به یاد، کارگران جانباخته خاتون آباد

روز چهارم بهمن (24 ژانویه) سالروز کشتار کارگران معترض معدن خاتون آباد شهر بابک است. جهت اعتراض به موج اخراج ها، کارگران همراه با خانواده های شان در روز 28 دی ماه ی 1382 تجمع و تحصن کردند و جاده ی منتهی به مجتمع مس خاتون آباد را مسدود می کنند، آنها از زمین و هوا مورد یورش نیروهای نظامی جمهوری اسلامی قرار گرفتند، تعدادی زخمی و چهار نفر از کارگران به نامهای ریاحی ، مدنی ، جاویدی و مهدوی و یک نفر دانش آموز به نام پورامینی جان باختند.

کارگران معدن خاتون آباد با مطرح کردن پایه ای ترین خواستههای خود که بر علیه قراردادهای موقت و سلطه غارت گرانه شرکت های پیمانکاری و حفظ امنیت شغلی بود مورد یورش وحشیانه مزدوران سرمایه و ضرب و شتم آنها قرار گرفتند و به خاک و خون کشیده شدند. کارگران در اعتراضات حق طلبانه خود با گلوله و مرگ پاسخ گرفتند. در واقع اعتراض کارگران خاتون آباد به طرح قراردادهای موقت، اعتراض به دولت سرمایه جمهوری اسلامی بود که خود بعنوان بزرگترین کارفرما مسئول اجرای این طرح و بکارگیری کارگران قراردادی و پیمانی است. این فاجعه خاتون آباد وظایف جدی تری را جلو روی کارگران ایران گذاشت. کارگران برای رهایی از زیر خط فقر و جلوگیری از استثمار بیشتر با اجرای طرحهای قراردادی و موقت کار و شرکتهای پیمانی ناچار به مبارزه و ایجاد تشکلهای توده ایشان شدند. این حمله وحشیانه رژیم به کارگران خاتون آباد نتوانست خللی در اراده مبارزاتی و طبقاتی طبقه کارگر ایران بوجود بیاورد و آنها را مرعوب نماید. بلکه بر عکس عزمشان برای مبارزه در جهت رسیدن به مطالبات ریز و درشتشان متشکل تر افزایش یافت. از آن هنگام تا کنون جنبش کارگری روزی نبوده است که شاهد اعتراضات و اعتصابات کارگری بر علیه اخراج های گسترده، احقاق حقوقهای معوقه ، تأمین امنیت شغلی و خصوصی سازی و ایجاد تشکلهای مستقل نبوده باشد.

کشتار کارگران خاتون آباد ، دستگیری ده ها فعال و پیشرو کارگری و زندانی کردن آنها ، ادامه مبارزه تا کنونی کارگران، نشان از پیشروی این جنبش را در پیش رو دارد. مبارزه ی کارگران در شهر بابک نشان داد که آنها برای دفاع از منافعشان، تابع بی چون و چرای اراده ی صاحبان قدرت و سرمایه نیستند و آماده اند تا پای جان از منافع خود دفاع کنند.

مبارزه کارگران خاتون آباد تداوم خود را در اعتراضات وسیع کارگری و دیگر اقتشار مزد بگیر جامعه از جمله: معلمان، پرستاران و بازنشستگان در اشکال مختلف نشان داده است، و همچنین زمینه عینی را برای اعتراضات مردمی ایجاد نموده است. اعتراضات خیابانی توده های مردم که اکثرا بیکاران و گرسنگانی هستند که بخش وسیعی از جنبش کارگری را شامل میشوند، نمی توانست بطور خودبخوی شکل بگیرد. این خیزش مردمی بنا به عینتها و واقعیتهای اقتصادی و سیاسی جامعه موجود و بحرانی که سالها میلیونها انسان را با فقر و گرسنگی مواجه نموده است، تداوم بخش مبارزات روزمره کارگران و دیگر مزد بگیران است که سالها است در جریان است، و به جنبشی تبدیل شده که بدون توهم به این جناح و یا آن جناح جمهوری اسلامی به کلیت نظام تعرض نموده و خواهان دست بردن به تغییرات بنیادی است. گرچه این جنبش به اندازه ایی از سازماندهی برخوردار است، اما در دراز مدت برای مقاومت و همبستگی هر

چه بیشتر افشار جامعه نیاز به سازماندهی جدیتری دارد. شوراها و کمیته های محلی، در شهرها و محلات و محل کارها بنا به تجارب تاریخی مبارزات گذشته در ایران می تواند تضمین کننده ادامه این مبارزات باشد.

حمله آگاهانه نیروهای سرکوبگر دولت سرمایه داری به کارگران و توده های مردم به ستوه آمده که برای احقاق حقوق پایه ای خود مبارزه می نمایند، برای تسلیم نمودن آنها به شرایط بندگی و حفظ منافع طبقات مسلط و افزایش سودآوری سرمایه است. اما مبارزه ی کارگران در شهر بابک و امروز توده های مردم در خیابانها نشان داد که آنها هر گاه منافعشان به خطر افتد، تابع بی چون و چرای اراده ی صاحبان قدرت و سرمایه نیستند و آماده اند تا پای جان از منافع خود دفاع کنند. چهارم بهمن صحنه پیکار و مقاومت کارگران در برابر سرمایه و زور و بی حقوقی است. روز مقاومت کارگران در مقابل بندگی سرمایه است. اینک وظیفه ماست که با گرامی داشت این روز، و همچنین به حمایت از خیزشی که تا کنون هزاران زندانی و دهها نفر در راه آن جان باخته اند، پرچم این مبارزه علیه بی حقوقی و قوانین سرمایه را در اهتزاز نگه داریم.

دوشنبه ۳ بهمن ۱۳۹۶ - ۲۲ ژانویه ۲۰۱۸

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی!

**گرامی باد یاد جان باخته گان معدن مس
خاتون آباد و خیزش مردمی اخیر!**

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

<http://nahadha.blogspot.com>

nhkommittetehamahangi@gmail.com